

1 ఎస్.సి.ఆర్ ముస్తీం కోర్టు నివేదికలు 531

అబ్దుల్ హక్కిం ఖాన్ మరియు ఇతరులు

వర్సెస్

ప్రాంతీయ సెటిల్ మెంట్ కమీషనర్

(బి.పి.సిన్హా, సి.జె., ఎస్.కె.దాస్, ఎ.కె.సర్కార్,

ఎన్.రాజగోపాల అయ్యంగార్ మరియు

జె.ఆర్. ముధోల్కర్, జె.జె.)

ఎవాక్యూ ప్రావర్ణీ-జాయింట్ ప్రావర్ణీ సెవరేషన్ ప్రాసీడింగ్స్ లో వాటా డిక్లరేషన్-మొత్తం ఆస్తిని కస్టోడియన్ కు అప్పగించే ఉత్తర్వులు-చట్టబద్ధత ఆఫ్ ఎవాక్యూ ఇంట్రెస్ట్ (సెవరేషన్) చట్టం, 1951 (1951 యొక్క 64), S. II.

ఒక ముస్తీం చనిపోయాడు, కొంత ఆస్తి మరియు అనేక మంది వారసులు మిగిలారు. కొందరు వారసులు నిర్వాసితులుగా మారి, అడ్మినిస్ట్రేషన్ ఆఫ్ ఎవాక్యూ ప్రావర్ణీ యాక్ట్, 1950 లోని సెక్షన్ 7 ప్రకారం ఆస్తిలో వారి 4/7 వ వంతు వాటాను నిర్వాసితుల ఆస్తిగా ప్రకటించారు. ఆ తరువాత నిర్వాసితుల ప్రయోజనాలను వేరుచేయడానికి చర్యలు తీసుకున్నారు, కాని హక్కుదారులు ఎవరూ హాజరు కాకపోవడంతో, కాంపెటెంట్ ఆఫీసర్ మొత్తం ఆస్తిని కస్టోడియన్ కు అప్పగిస్తూ ఎవాక్యూ ఇంట్రెస్ట్ (సెవరేషన్) చట్టం, ఆర్ 95 ఆర్ లోని రెండవ సెక్షన్ కింద ఉత్తర్వులు జారీ చేశారు.

మొత్తం ఆస్తిని కస్టోడియన్ కు అప్పగిస్తూ జారీ చేసిన ఉత్తర్వులు చట్టవిరుద్ధమని పేర్కొంది. నిర్వాసితుల వాటాను 4/7 వ వంతుగా నిర్ణయించారు మరియు కాంపెటెంట్ ఆఫీసర్ దానిని వేరు చేయాల్సి ఉంటుంది. సెక్షన్ 2 నిర్వాసితుల ఆస్తి కాని ఏ ఆస్తివైనా కస్టోడియన్ కు అప్పగించడానికి వీల్లేదు.

ఈ సెక్షన్ మొత్తం ఆస్తిని నిర్వాసిత ఆస్తిగా ప్రకటించి, క్లెయిమ్ తాకట్టు లేదా తనఖా లేదా ఆస్తిలో అవిభాజ్య వాటాగా ఉన్న కేసులను మాత్రమే వివరిస్తుంది. అటువంటి సందర్భాల్లో క్లెయిం దాఖలు చేయబడినప్పుడు లేదా దాఖలు చేయబడినప్పుడు మరియు అస్థిరంగా ఉన్నట్లు తేలినట్లయితే, రెండవ భాగం మొత్తం ఆస్తిని కస్టోడియన్ కు అప్పగిస్తుంది.

ఇబ్రహీం అబూబకర్ వర్సెస్ టెక్ చంద్ డోల్వ్యానీ, [1953] ఎస్.సి.ఆర్. కు రిఫర్ చేశారు.

ప్రాథమిక అధికార పరిధి: 1956 నాటి పిటిషన్ నెం.91.

ప్రాథమిక హక్కుల అమలు కోసం భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 కింద పిటిషన్.

పిటిషనర్ల తరపున ఎస్.వి.సిన్హా, షాకత్ హుస్సేన్, ఇ.ఉదయరత్నం , ఎస్.ఎస్.శుక్లా వాదనలు వినిపించారు.

ఎన్.ఎస్.బింద్రా, ఆర్.హెచ్.ధేబర్, టి.ఎం.సేన్లు 1 నుంచి 4 వరకు ప్రతివాదులుగా నిలిచారు.

1961, మార్చి 22. ఈ మేరకు జస్టిస్ సర్కార్ తీర్పు వెలువరించారు- అబ్దుల్ హై అనే వ్యక్తి 1943 లో మరణించాడు. కొన్ని స్థిరాస్తులు వదిలేశారు. ఆయనకు ముగ్గురు భార్యలు, పిల్లలు ఉన్నారు. అతని భార్యల్లో ఒకరు అతడిని ముందే ఊహించారు. ఆయన మరణానంతరం అతని నుంచి బయటపడిన భార్యాపిల్లలు కొన్ని షేర్లలో ఈ ఆస్తులపై విజయం సాధించారు. ప్రాణాలతో బయటపడిన భార్య, కుమార్తె చనిపోయారు.

అబ్దుల్ హై మిగిలిన భార్య, ఆమె ద్వారా అతని ఆరుగురు పిల్లలు పాకిస్తాన్ కు వెళ్లినట్లు తెలుస్తోంది, కానీ వారు అలా వెళ్లిన సమయం కనిపించడం లేదు. అయితే వారు నిర్వాసితలుగా మారారని, ఆస్తుల్లో వారి వాటాలను సక్రమంగా నిర్వాసిత ఆస్తులుగా ప్రకటించవచ్చనే విషయంలో వివాదం లేదు. అడ్మినిస్ట్రేషన్ ఆఫ్ ఎవాక్యూ ప్రావర్టీ యాక్ట్, 1950 లోని సెక్షన్ 7 ప్రకారం ఈ వ్యక్తులను

నిర్వాసితులుగా, ఆస్తుల్లో వారి వాటాలను నిర్వాసిత ఆస్తులుగా ప్రకటించడానికి నోటీసు జారీ చేశారు. ఈ నోటీసుకు అనుగుణంగా చర్యలు తీసుకుని 1952 ఆగస్టు 14 న నిర్వాసితులను నిర్వాసితులుగా ప్రకటిస్తూ, కొన్ని ఆస్తుల్లో 4/7 వ వంతు వాటా, నిర్వాసితుల ఆస్తులు వారికి చెందినవిగా ప్రకటిస్తూ ఉత్తర్వులు జారీ చేశారు. ఆ తరువాత ఇతర చర్యలు ఎవాక్యూ ఇంట్రెస్ట్ (సెవరేషన్) చట్టం, 1951 కింద తీసుకోబడ్డాయి మరియు ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 11 ప్రకారం 1952 ఆగస్టు 14 నాటి ఉత్తర్వులో పేర్కొన్న ఆస్తుల యొక్క పూర్తి భాగాన్ని భోపాల్ లోని ఎవాక్యూ ప్రావెన్స్ కస్టోడియన్ కు అప్పగిస్తూ 1954 మార్చి 23 న ఉత్తర్వులు జారీ చేయబడ్డాయి.

1952 ఆగస్టు 14, 1954 మార్చి 23 తేదీల్లో జారీ చేసిన ఉత్తర్వుల చెల్లుబాటును సవాలు చేస్తూ రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 కింద దాఖలైన పిటిషన్లో పిటిషనర్ల ప్రాథమిక హక్కును ఉల్లంఘించారు. అబ్దుల్ అజీజ్ మినహా మరణించిన అతని ఇద్దరు భార్యలు అబ్దుల్ హై యొక్క బతికి ఉన్న పిల్లలు దీనిని సమర్పించారు. అయితే ఈ పిటిషన్ లో అబ్దుల్ అజీజ్ ను ప్రతివాదిగా చేర్చినప్పటికీ వ్యతిరేకించడం లేదు. పిటిషనర్లు, అబ్దుల్ అజీజ్ ఎన్నడూ నిర్వాసితులు కాలేదనీ, కస్టోడియన్ కు సంక్రమించిన ఆస్తుల్లో అవిభాజ్య వాటాలు పూర్తిగా పొందేందుకు అర్హులని చెప్పడం వివాదాస్పదం కాదు. ఈ పిటిషన్ ను ఇతర ప్రతివాదులు, భారత ప్రభుత్వం మరియు చట్టాలతో సంబంధం ఉన్న వివిధ అధికారులు వ్యతిరేకిస్తున్నారు మరియు వారిని మాత్రమే ప్రతివాదులుగా పేర్కొనడం సాకర్యవంతంగా ఉంటుంది.

1950 చట్టం ప్రకారం 1952 ఆగస్టు 14 న జారీ చేసిన ఉత్తర్వుల చెల్లుబాటు ఎంత అనేది మొదటి ప్రశ్న. ఈ చట్టంలోని 7 వ సెక్షన్ కింద జారీ చేసిన నోటీసును అబ్దుల్ అజీజ్ కు జారీ చేసినందున ఆ ఉత్తర్వు చెల్లదని, అతను నిర్వాసితుడు కాదని పేర్కొంది. పిటిషనర్లకు ఏ రకంగానూ ఆందోళన

కలిగించే అంశం కాదు కాబట్టి ఈ ప్రశ్నను నిర్ణయించడం అనవసరమని మాకు అనిపిస్తోంది. ఆ చట్టం కింద చర్యలు ఆస్తులపై వారి ఆసక్తిని ప్రభావితం చేయలేవు మరియు అందువల్ల వారు దాని కింద చేసిన ఉత్తర్వులను సవాలు చేయలేరు. ఇంకా, మేము ఇంతకు ముందు చెప్పినట్లుగా, అబ్దుల్ హై యొక్క జీవించి ఉన్న భార్య మరియు ఆమె పిల్లలు పాకిస్తాన్కు వలస వచ్చినందున ఈ ఆస్తులలో వారి వాటాలను ఈ చట్టం కింద సక్రమంగా నిర్వాసిత ఆస్తిగా ప్రకటించవచ్చు. ఆగస్టు 14, 1952 నాటి ఉత్తర్వులో వారి వాటాలుగా చెప్పబడుతున్న వాటిని నిర్వాసిత ఆస్తిగా మాత్రమే ప్రకటించింది. ఇలాంటి ప్రకటనతో పిటిషనర్ల హక్కులకు భంగం కలగదు.

రెండో ప్రశ్న 1951 చట్టం ప్రకారం 1954 మార్చి 23 న జారీ చేసిన ఉత్తర్వుకు సంబంధించినది. ఈ ఉత్తర్వు అబ్దుల్ హై విడిచిపెట్టిన కొన్ని ఆస్తులను, వాటిలో పిటిషనర్ల వాటాలతో సహా పూర్తిగా నిర్వాసితాల ఆస్తిగా ఉంచుతుంది మరియు అందువల్ల ఇది పిటిషనర్లను స్పష్టంగా ప్రభావితం చేస్తుంది. ఈ ఉత్తర్వుపై పిటిషనర్ల ఫిర్యాదులో వాస్తవం లేదని, ఉన్న ఉత్తర్వులను యథాతథంగా కొనసాగించలేమని మేము భావిస్తున్నాము.

1951 చట్టంలోని సెక్షన్ 11 ప్రకారం ఈ ఉత్తర్వులు జారీ చేశారు. ఈ చట్టం "ఇతర వ్యక్తులు కూడా ఆసక్తి ఉన్న ఆస్తిలో నిర్వాసితాల ప్రయోజనాలను ఇతర వ్యక్తుల ప్రయోజనాల నుండి వేరు చేయడానికి ప్రత్యేక నిబంధనలను రూపొందించడానికి" ఆమోదించబడింది: చట్టం యొక్క పీఠికను చూడండి. అటువంటి విభజనను అమలు చేయడానికి "కాంపెయింట్ ఆఫీసర్" అని పిలువబడే ఒక అధికారిని సృష్టిస్తుంది. అలాంటి అధికారి వివాదాస్పద ఉత్తర్వులు జారీ చేశారు.

సెక్షన్ 2(డి) "మిశ్రమ లక్షణం"ను నిర్వచిస్తుంది, ఇది పదార్థంగా ఉన్నంతవరకు, ఈ పదాలలో ఉంది: S. 2(d). "కాంపాజిట్ ప్రాపర్టీ" అనగా, ఒక వడ్డీని నిర్వాసిత ఆస్తిగా ప్రకటించిన లేదా అడ్మినిస్ట్రేషన్ ఆఫ్ ఎవాక్యూ ప్రాపర్టీ యాక్ట్, 1950 (XXXI ఆఫ్ 1950) కింద కస్టోడియన్ కు అప్పగించిన ఏదైనా ఆస్తి మరియు-

- (i) నిర్వాసితుల ప్రయోజనాలు, నిర్వాసితులుగా కాకుండా ఇతర వ్యక్తుల సహ-వాటాదారుగా లేదా భాగస్వామిగా కలిగి ఉన్న ఆస్తిలో అవిభాజ్య వాటాను కలిగి ఉంటాయి; లేదా
- (ii) నిర్వాసితుల ప్రయోజనాలు ఏ రూపంలోనైనా, ఒక వ్యక్తికి అనుకూలంగా, నిర్వాసితులకు అనుకూలంగా తాకట్టు పెట్టబడతాయి; లేదా
- (iii) ఇందులో ఒక వ్యక్తి యొక్క ప్రయోజనాలు, నిర్వాసితులు కాకుండా, ఒక నిర్వాసితుడికి అనుకూలంగా ఏ రూపంలోనైనా తాకట్టు పెట్టబడతాయి; లేదా.....

సెక్షన్ 2(బి) "క్లెయిమ్"ను ఈ క్రింది విధంగా నిర్వచిస్తుంది:

ఎస్ 2(బి): "క్లెయిమ్" అంటే ఏదైనా ఆస్తిపై ఎటువంటి హక్కు, హక్కు లేదా ఆసక్తి ఉన్న వ్యక్తి, నిర్వాసితుడు కాదు.

(i) ఆస్తిలో నిర్వాసితుల సహ-వాటాదారుగా లేదా భాగస్వామిగా; లేదా

(2) ఆస్తిలో నిర్వాసితుల వడ్డీని తాకట్టు పెట్టడం; లేదా

(iii) ఒక నిర్వాసితుడికి అనుకూలంగా ఆస్తిని లేదా దానిలో ఏదైనా వడ్డీని తాకట్టు పెట్టిన తాకట్టుదారుగా;

సెక్షన్ 6 ప్రకారం, "ఒక మిశ్రమ ఆస్తిలో నిర్వాసితుల ఆసక్తిని నిర్ణయించడానికి లేదా వేరు చేయడానికి", ఏదైనా మిశ్రమ ఆస్తిపై ఆసక్తిని క్లెయిమ్ చేసే వ్యక్తులు తమ క్లెయిమ్లను అతనికి సమర్పించాలని కోరుతూ నోటీసులను జారీ చేయడానికి సమర్థుడైన అధికారికి అధికారం ఇస్తుంది. సెక్షన్ 7 క్లెయిమ్స్ చేసే విధానం, రూపం మరియు సమయం గురించి వివరిస్తుంది. సెక్షన్ 8 ప్రకారం క్లెయిమ్ అందిన వెంటనే కాంపెటెంట్ ఆఫీసర్ ఇచ్చిన పద్ధతిలో విచారణ జరిపి, ఆస్తిలో నిర్వాసితులు, హక్కుదారుడి ప్రయోజనాలను నిర్ణయిస్తూ ఉత్తర్వులు జారీ చేయాలి. ఈ ఉత్తర్వులో ఈ క్రింది వివరాలు కూడా ఉండాలని కూడా ఇది అందిస్తుంది:

- (1) నిర్వాసితులు మరియు హక్కుదారుడు సహ-భాగస్వాములు లేదా భాగస్వాములు అయిన ఏ సందర్భంలోనైనా, ఆస్తిలో వారి సంబంధిత వాటాలు మరియు అటువంటి పేర్ల డబ్బు విలువ;
- (2) తాకట్టుదారుడు క్లెయిమ్ చేసిన ఏ సందర్భంలోనైనా, నిర్వాసితులకు చెల్లించాల్సిన మొత్తం; మరియు
- (3) తనఖాదారుడు క్లెయిమ్ చేసిన ఏ సందర్భంలోనైనా, సెక్షన్ 9 యొక్క నిబంధనలకు అనుగుణంగా క్లెయిమ్ కింద చెల్లించాల్సిన మొత్తం.

8 వ అధ్యాయంలోని సబ్ సెక్షన్ (2) ఈ విధంగా ఉంది.

S. 8(2): అడ్మినిస్ట్రేషన్ ఆఫ్ ఎవాక్యూ ప్రావర్టి యాక్ట్ 1950 (XXXI ఆఫ్ 1950) కింద కస్టోడియన్, ప్రశ్నార్థకమైన ఆస్తి లేదా దానిలో ఏదైనా ఆసక్తిని నిర్వాసిత ఆస్తిగా

నిర్ధారించినట్లయితే, కస్టోడియన్ యొక్క నిర్ణయం సమర్థుడైన అధికారికి కట్టుబడి ఉంటుంది:

ఈ సబ్ సెక్షన్ లో ఏదీ లేనట్లయితే, తనఖా రుణాన్ని నిర్ణయించకుండా సమర్థుడైన అధికారిని నిరోధించలేము. అటువంటి ఆస్తి లేదా దానిలో ఏదైనా ఆసక్తిని గౌరవించడం లేదా సెక్షన్ 10 ప్రకారం నిర్వాసితుల ప్రయోజనాలను హక్కుదారుడి ప్రయోజనాల నుండి వేరు చేయడం.

నిర్వాసిత ఆస్తులపై తనఖాదారుల క్లెయిమ్ లను సెక్షన్ 9 ద్వారా పరిష్కరిస్తారు. సెక్షన్ 10 నిర్వాసితుల ప్రయోజనాలను హక్కుదారుడి ప్రయోజనాల నుండి వేరుచేసే అధికారాన్ని కాంపిటెంట్ ఆఫీసర్ కు ఇస్తుంది. సహ-వాటాదారు యొక్క ఏదైనా క్లెయిమ్ విషయంలో కాంపిటెంట్ ఆఫీసర్ "ప్రత్యేకించి:-(ఎ) అని ఇది అందిస్తుంది.

(i) సమ్మిళిత ఆస్తిలో తన వాటాకు సంబంధించి మదింపు చేయబడిన డబ్బు మొత్తాన్ని హక్కుదారునికి చెల్లించాలని లేదా ఆ ఆస్తిపై అధికార పరిధి ఉన్న సివిల్ కోర్టులో డిపాజిట్ చేయాలని కస్టోడియన్ ను ఆదేశించండి మరియు ఆస్తి యొక్క స్వాధీనాన్ని కస్టోడియన్ కు అందజేయవచ్చు మరియు హక్కుదారుడు ఆ మొత్తాన్ని సివిల్ కోర్టులో డిపాజిట్ రూపంలో ఉపసంహరించుకోవచ్చు; లేదా

(ii) ఆస్తిలో నిర్వాసితుల వాటాకు సంబంధించి మదింపు చేయబడ్డ డబ్బు మొత్తాన్ని అతడు చెల్లించిన తరువాత ఆస్తిని హక్కుదారుడికి బదిలీ చేయడం; లేదా

(iii) ఆస్తిని విక్రయించడం మరియు అమ్మకం ద్వారా వచ్చిన ఆదాయాన్ని కస్టోడియన్ మరియు

హక్కుదారుని మధ్య ఆస్తిలో నిర్వాసితుల మరియు హక్కుదారుని వాటా నిష్పత్తిలో పంపిణీ

చేయడం; లేదా

(iv) నిర్వాసితులు మరియు హక్కుదారుడి వాటాల ప్రకారం ఆస్తిని విభజించడం మరియు

నిర్వాసితులకు మరియు హక్కుదారుకు కేటాయించిన వాటాలను వరుసగా కస్టోడియన్

మరియు హక్కుదారుకు అందించడం; ".

ఆ తరువాత సెక్షన్ 11 వస్తుంది, ఇది కొన్ని సందర్భాల్లో, మొత్తం ఆస్తిని కస్టోడియన్ కు

అప్పగిస్తుంది. ఈ సెక్షన్ కిందనే ఇప్పుడు పరిశీలిస్తున్న ఉత్తర్వులను జారీ చేశామని, తర్వాత

దానిని సెట్ చేయడం సాకార్యవంతంగా ఉంటుందన్నారు.

1951 చట్టంలోని సెక్షన్ 6 ప్రకారం ఆస్తులకు సంబంధించి క్లెయిమ్ లు సమర్పించాలని

పిటిషనర్లకు నోటీసులు జారీ చేశామని, కానీ ఎవరూ క్లెయిమ్ దాఖలు చేయలేదని

ప్రతివాదుల తరపున పేర్కొన్నారు. ప్రతివాదుల తరపు న్యాయవాది అటువంటి నోటీసులలో

ఒకదాని కాపీని సమర్పించారు, అది క్రింద పేర్కొన్న ఫారంలో ఉంది:

"విషయం:-105.10 ఎకరాల వ్యవసాయ భూమి మరియు జనాపారి తహసీల్ బెరోసియా

గ్రామంలో ఒక ఇల్లు (అబ్దుల్ అలీమ్ యొక్క 4/7 వాటా నిర్వాసితులు)

కు

శ్రీ అబ్దుల్ అజీజ్ మరియు అతని ఇద్దరు సోదరులు గ్రామం జనాపానీ (తహసీల్ బెరోసియా).

ఫారం 'C'

అయితే ఇక్కడ పాండువరచబడిన షెడ్యూలులో వివరించిన మిశ్రమ ఆస్తిపై మీకు ఆసక్తి ఉన్నట్లు సమాచారం అందింది.

మరియు సదరు ఆస్తిలో నిర్వాసితుల ఆసక్తిని ఇతర ప్రయోజనాల నుండి వేరు చేయాలి.

ఈ నోటీసు ఇచ్చిన తేదీ నుంచి అరవై రోజుల్లోగా నిర్ణీత ఫారంలో మీ క్లెయిమ్ ను నాకు సమర్పించాలని నేను మిమ్మల్ని కోరుతున్నాను.

ఈ నోటీసులో పేర్కొన్న అబ్దుల్ అలీమ్ పాకిస్తాన్ కు పారిపోయిన అబ్దుల్ హై పిల్లలలో ఒకడు.

1951 చట్టంలోని సెక్షన్ 11 కింద 1954 మార్చి 23 న కాంపెటెంట్ ఆఫీసర్ జారీ చేసిన ఉత్తర్వుల్లో క్లెయిమ్లను ఆహ్వానిస్తూ నోటీసులు జారీ చేసినప్పటికీ ఎలాంటి క్లెయిమ్లు సమర్పించలేదని, అందువల్ల పాస్టల్ సర్టిఫికేట్ కింద వ్యక్తిగత నోటీసును పాస్ట్ ద్వారా ఇచ్చినప్పటికీ ఉద్దేశపూర్వకంగా క్లెయిమ్ దాఖలు చేయలేదని రుజువైంది. కస్టోడియన్ జాబితా చేసిన మొత్తం కాంపాజిట్ ప్రావర్ణి 1951 ఎవాక్యూ ఇంట్రెస్ట్ (సెవరేషన్) చట్టంలోని కస్టోడియన్ భోపాల్ సెక్షన్ 11 లో చిక్కులు మరియు అప్పులు లేకుండా ఉంటుంది.

ఈ ఉత్తర్వుల చెల్లుబాటును పిటిషనర్లు ప్రశ్నిస్తున్నారు. తాము ఎలాంటి క్లెయిమ్ లు దాఖలు చేయలేదని వారు అంగీకరిస్తున్నారు. కానీ వారు తమకు ఎటువంటి నోటీసు ఇవ్వలేదని ఖండించారు మరియు లేకపోతే దాని చెల్లుబాటును సవాలు చేస్తారు. సరైన నోటీసు ఉన్నప్పటికీ సవాలు చేసిన ఉత్తర్వులను సమర్థించలేమని మాకు అనిపిస్తోంది కాబట్టి నోటీసు చెల్లుబాటు అవుతుందా అనే ప్రశ్నలోకి వెళ్లాల్సిన అవసరం లేదని మేము భావిస్తున్నాము.

1951 చట్టంలోని సెక్షన్ 11 ప్రకారం ఈ ఉత్తర్వు సమర్థనీయమేనా అన్నది ప్రశ్న. రీలెవెంట్

వరకు ఆ విభాగం ఇలా ఉంది :

సెక్షన్ 11(1)-ఏదైనా ఆస్తికి సంబంధించి, సెక్షన్ 6 కింద నోటీసు జారీ చేయబడినా, ఎలాంటి క్లెయిమ్ దాఖలు చేయబడినా లేదా ఉనికిలో ఉన్నట్లు కనుగొనబడినా లేదా అటువంటి ఆస్తికి సంబంధించి ఏదైనా క్లెయిమ్ ఉనికిలో ఉన్నట్లు కనుగొనబడినప్పుడు మరియు సమర్థుడైన అధికారి సెక్షన్ 10 కింద నిర్వాసిత వడ్డీని, మొత్తం ఆస్తిని లేదా, సందర్భాన్ని బట్టి వేరు చేస్తాడు. ఈ విధంగా వేరు చేయబడిన ఆస్తిపై నిర్వాసిత ఆసక్తి అన్ని చిక్కులు మరియు అప్పులు లేకుండా కస్టోడియన్ వద్ద ఉంటుంది మరియు సెక్షన్ 10 కింద చేసిన లేదా చేయబడిన ఏదైనా చెల్లింపు, బదిలీ లేదా విభజన, ఆస్తికి సంబంధించి ఏదైనా క్లెయిమ్ యొక్క పూర్తి మరియు చెల్లుబాటు అయ్యే లా డిస్కాంట్ అవుతుంది.

సెక్షన్ లో పేర్కొన్న నోటీసు జారీ చేయబడిందని, దానికి అనుగుణంగా ఎలాంటి క్లెయిమ్ దాఖలు చేయలేదని, మొత్తం ఆస్తిని కస్టోడియన్ కు అప్పగించాల్సి ఉందని, అందువల్ల కాంపెటెంట్ ఆఫీసర్ ఉత్తర్వులు చెల్లుబాటు అవుతాయని ప్రతివాదులు వాదిస్తున్నారు. ఈ వాదన సెక్షన్ ను తప్పుగా అర్థం చేసుకుని ముందుకు సాగాలనిపిస్తుంది. సెక్షన్ 6 కింద నోటీసులు "మిశ్రమ ఆస్తిలో నిర్వాసితుల ఆసక్తిని నిర్ణయించడానికి లేదా వేరు చేయడానికి" జారీ చేయబడతాయి. అందువల్ల నోటీసు యొక్క ఉద్దేశ్యం రెండు విషయాలలో ఒకటి లేదా మరొకటి కావచ్చు, అవి, నిర్వాసిత ఆసక్తిని నిర్ణయించడం లేదా నిర్వాసిత ఆసక్తిని వేరు చేయడం, మిశ్రమ ఆస్తిలో. ఇవి రెండు పూర్తిగా భిన్నమైన విషయాలు మరియు సమ్మిళిత ఆస్తి యొక్క నిర్వచనం మరియు 8, 9 మరియు 10 వ అధ్యాయాల నుండి కనిపించే విధంగా చట్టంలో పరిగణించబడతాయి. వడ్డీ అనేది ఆస్తిపై తాకట్టుదారు లేదా తనఖాదారు యొక్క ఆసక్తి లేదా ఆస్తిలో అవిభాజ్య వాటా అయినప్పుడు, దాని పరిధి తెలియనప్పుడు నిర్వాసితుల వడ్డీని నిర్ణయించే

ప్రశ్న తలెత్తుతుంది. 8(1)లోని సి.ఎల్.ఎస్.(బి), (సి) మరియు (డి)లలో ఇవ్వబడిన విధంగా, వడ్డీ పరిమాణాన్ని తాకట్టుదారుడు, తనఖాదారు లేదా సహ-వాటాదారుగా నిర్ధారిస్తారు. ఆ ఆసక్తి తెలిస్తేనే వడ్డీ విభజనకు సంబంధించిన ప్రశ్న తలెత్తుతుంది. చట్టంలోని సెక్షన్ 10 ప్రకారం ఇది జరుగుతుంది. ఉదాహరణకు, నిర్వాసితులకు ఆస్తిలో నిర్దిష్టమైన అవిభాజ్య వాటా ఉన్నట్లు కనుగొనబడినప్పుడు విడిపోయే సందర్భం తలెత్తవచ్చు.

1951 చట్టంలోని సెక్షన్ 8 కింద లేదా 1950 చట్టంలోని సెక్షన్ 7 కింద కస్టోడియన్ ఇచ్చిన ఉత్తర్వుల ప్రకారం విచారణ ఫలితంగా నిర్వాసితులకు నిర్దిష్టమైన అవిభాజ్య వాటా ఉన్నట్లు కనుగొనవచ్చు. ప్రస్తుత కేసులో కస్టోడియన్ 1950 చట్టంలోని సెక్షన్ 7 ప్రకారం నిర్వాసితులు కొన్ని ఆస్తుల్లో 4/7 వ వంతు వాటాకు మాత్రమే అర్హులని పేర్కొన్నారు. 1951 చట్టంలోని 6 వ సెక్షన్ కింద ఇచ్చిన నోటీసులో ఈ విషయం కనిపిస్తుంది. సెక్షన్ 8(2) ప్రకారం 1950 చట్టం ప్రకారం ఆస్తిపై ఏదైనా ఆసక్తి నిర్వాసిత ఆస్తి అని కస్టోడియన్ చేసిన ప్రకటన సమర్థుడైన అధికారికి కట్టుబడి ఉంటుంది, అయితే ఇది సెక్షన్ 10 కింద నిర్వాసితుల ప్రయోజనాలను హక్కుదారుడి ప్రయోజనాల నుండి వేరు చేయకుండా నిరోధించదు. ప్రస్తుత సందర్భంలో విభజన కోసమే నోటీసు ఇచ్చారు.

1951 చట్టంలోని 11 వ అధికరణను ముందు సెక్షన్ల వెలుగులో చదవాలి. అలా చేయడం ద్వారా 1951 నాటి చట్టం ఉద్దేశం నిర్వాసిత ఆస్తి కాని కస్టోడియన్ ఆస్తికి కట్టబెట్టడం కాదని, నిర్దేశించిన పద్ధతిలో ఇతర వ్యక్తుల ప్రయోజనాల నుండి ఆ ఆసక్తిని నిర్ణయించడం లేదా వేరు చేసిన తరువాత ఆస్తిలో నిర్వాసితుల ప్రయోజనాలను మాత్రమే అతనికి అప్పగించడం అని కూడా మనం గుర్తుంచుకోవాలి. 1950 చట్టంలోని సెక్షన్ 7 ప్రకారం చర్యలు తీసుకోకపోతే కస్టోడియన్ కు ఎలాంటి ఆస్తులు ఉండవని ఈ కోర్టు తేల్చిచెప్పిందని గుర్తుంచుకోవాలి: ఇబ్రహీం అబూబకర్ వర్సెస్ టెక్ చంద్ డోల్వస్ (1). కాబట్టి

సెక్షన్ 11 నిర్వాసిత ఆస్తి కాని ఏ ఆస్తినైనా కస్టోడియన్ కు అప్పగించడానికి వీలేదు. 1950 చట్టంలోని సెక్షన్ 7 ప్రకారం దానిలో ఒక నిర్దిష్ట వాటా మాత్రమే నిర్వాసిత ఆస్తి అని పేర్కొన్న మొత్తం ఆస్తిని నిర్వాసిత ఆస్తిగా పరిగణించే ప్రభావాన్ని ఇది కలిగి ఉండదు. 1950 చట్టంలోని సెక్షన్ 7 ప్రకారం మొత్తం ఆస్తిని నిర్వాసితులని ప్రకటించినప్పుడు లేదా అటువంటి క్లెయిమ్ దాఖలు చేయబడినప్పటికీ, ఆ క్లెయిమ్ తనఖాగా లేదా తనఖాగా లేదా ఆస్తిలో అవిభాజ్య వాటాగా ఉన్న కేసును 11 వ అధికరణ కస్టోడియన్ కు అప్పగిస్తుంది. ఆస్తి. ఒకవేళ అలా చదవకపోతే, నిర్వాసితులకు చెందిన ఆస్తిని కస్టోడియన్ కు అప్పగించడానికి వీలు కలుగుతుంది. ఈ చట్టం ఉద్దేశం అలాంటిది కాకపోవచ్చు మరియు ఇంతకు ముందు ప్రస్తావించిన ఈ కోర్టు నిర్ణయానికి వ్యతిరేకంగా ఉంటుంది. 1950 చట్టంలోని సెక్షన్ 7 ప్రకారం అందులో నాలుగు వంతుల వాటా మాత్రమే నిర్వాసితుల ఆస్తిగా గుర్తించినప్పటికీ మొత్తం ఆస్తులను కస్టోడియన్ కు అప్పగిస్తూ 1954 మార్చి 23 న జారీ చేసిన ఉత్తర్వులకు ఈ సెక్షన్ వర్తించదు.

ప్రతివాది తరపున పిటిషన్ నిర్వహణ సాధ్యం కాదని పేర్కొనడం సబబేనని భావిస్తున్నాం. అందువల్ల మేము కేసు యొక్క ఆ కోణంలోకి వెళ్ళలేదు మరియు పిటిషన్ యొక్క నిర్వహణకు సంబంధించి ఏదైనా ప్రశ్నను నిర్ణయించినట్లు అర్థం చేసుకోలేము.

ఫలితంగా 1954 మార్చి 23 నాటి ఉత్తర్వులను రద్దు చేశాం. ఖర్చులకు సంబంధించి ఆర్డర్ ఉండదు. 1951 చట్టం లేదా ఇతర చట్ట నిబంధనల ప్రకారం ఆస్తులపై నిర్వాసితుల ప్రయోజనాలను మిగిలిన వాటి నుంచి వేరు చేయడానికి సరైన చర్యలు తీసుకోవడానికి ఈ ఉత్తర్వు అడ్డంకి కాదు.

పిటిషన్ కు అనుమతి..